

[Hans Jørgen Jensen]

Jeg mener også, at det, der står i lovforslagets stk. 3, er omfattet af regler i den nuværende tjenestemandsløve, sådan at der reelt ikke er nogen baggrund for at lave om på tingene.

Dernæst mener jeg ligesom finansministeren, at det er meget betænkeligt, at organisationerne skal inddrages på den måde, som man fra SF's side foreslår.

Jeg vil gerne sige, at selv om vi meget gerne hører, hvad det er for ting, der kan være anderledes i formuleringen af tjenesteforskrifter, er vi i Socialdemokratiet skeptiske over for dette forslag – for ikke at sige, at vi nærmest er imod.

Kai Dige Bach (KF):

Her fremsætter SF et lovforslag om ændringer i tjenestemandsløven med baggrund i en enkelt sag, en sag, der endnu ikke har fundet sin afslutning.

Vi er i Det Konservative Folkeparti altid meget betænkelige ved at lave love ud fra enkelt-sager. Og da dette lovforslag ydermere ser ud til at kunne medføre en række meget uoverskuelige konsekvenser, vil vi gerne henvise det til behandling – hvis det overhovedet skal behandles – når den verserende sag er afsluttet.

Helge Sander (V):

Venstre tager klart afstand fra dette lovforslag, og vi kan til fulde følge finansministerens afvisning ikke mindst med hensyn til det tidspunkt, hvor man nu fremsætter det.

Første del indeholder ikke de store problemer; det er forhold, vi kender. Men hvis vi kigger på anden del af forslaget, det, der drejer sig om underretning af den forhandlingsberettigede organisation, er der til gengæld grund til at være yderst opmærksom. I denne proces vil ikke mindst de højt tavshedsbelagte informationer skulle videregives til en organisation af privat karakter, og man kunne forestille sig, at det vil kunne give anledning til nogen diskussion om, hvad der er af sager i centraladministrationen, som måske er meget spændte.

Der sættes med lovforslag nr. L 163 spørgsmålstegn ved den kendte tredeling af magten. Nu er det tilsyneladende således, at organisationerne skal kæmpe med pressen om betegnelsen »den fjerde statsmagt«. I det hele taget synes vi, at der kan stilles mange spørgsmål i kølvandet på dette forslag. Hvad med f.eks. ministeransvarlighedsloven. Det er jo ikke helt

sikkert, at vi med dette alene tager hensyn til den ene part, som SF nok tænker på; det kan nok også give nogle problemer i retning af ansvarsforflygtigelse, hvis en sådan bestemmelse bliver indføjet.

Men sagt i al sin korthed: Fra Venstre siger vi nej, ikke alene på grund af den løbende undersøgelse, men også fordi vi mener, det er en sag, der har stor juridisk dybde og nogle konsekvenser, som det umiddelbart for os at se er meget, meget vanskeligt at overskue.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det lovforslag, SF her har fremsat, burde egentlig være overflødig, men er det desværre ikke.

Det er nødvendigt at lovgive om, at gældende praksis skal fremgå af tjenestemandsløven, for det gør den ikke. En lov, der er vedtaget i dette Ting, må til enhver tid stå over, hvad en minister mener. Der må ikke være tvivl om, at tjenestemanden skal overholde loven, om end han får tjenstlig ordre om noget andet af en minister.

Sådan er gældende praksis, men det har desværre vist sig, at det er nødvendigt at lovgive herom. Det viser ikke alene den sag, som er omtalt af mange her, og som selvfølgelig har været med til at inspirere til dette forslag, men det viser også andre sager ude i kommunerne, hvor planlov og offentlighedslov overtrædes, og som bekendt har tjenestemandsløven afsmittende virkning ude i kommuner og amter.

SF mener, at skal det tjenestemandssystem, vi kender, overleve, så må der stilles krav til moral og etik hos de mennesker, der har fået et embede efter en god, lang uddannelse, som skatteyderne har betalt. De mennesker må have en moral og en etik, der klart får dem til at sige fra, hvis de får en tjenstlig ordre, der strider mod loven eller bøjer loven efter en ministers forgodtbefindende.

Hvis dette krav ikke opfyldes, vil det system, vi kender, ikke overleve, og vi bliver nødt til at se på, hvilke andre modeller der kan bruges. SF mener, at det system, vi har, og som betyder, at embedsmænd er loyale over for den til enhver tid siddende minister, er til at arbejde med. Der er mange vanskeligheder med de systemer, hvor der sker en stor udskiftning af embedsmænd ved indsættelse af nyvalgte ministerier.